

1. Спосіб визначення приналежності шкіри людини живій тканині, згідно з яким
 - ділянку поверхні шкіри вводять в контакт зі щонайменше одним електричним провідником або розміщують на попередньо заданій відстані від щонайменше одного електричного провідника,
 - до електричного провідника підводять електричний потенціал з накладенням частот або електричну напругу зі змінною частотою, який **відрізняється** тим, що
 - за допомогою електричного вимірювання, здійснюваного з використанням цього потенціалу, визначають дійсну і уявну частини електричного імпедансу як функції часу або як функції частоти, який на основі параметрів вибраного потенціалу залежить від часу, або абсолютне значення електричного імпедансу як функції часу або як функції частоти, який на основі параметрів вибраного потенціалу залежить від часу, і
 - перевіряють співпадання цієї вимірювальної функції з опорною функцією.
2. Спосіб за п. 1, який **відрізняється** тим, що як електричний потенціал використовують імпульс напруги або стрибок напруги з накладенням частот.
3. Спосіб за п. 1, який **відрізняється** тим, що як електричний потенціал використовують складний сигнал з накладенням частот з обмеженого діапазону.
4. Спосіб за пп. 1-3, який **відрізняється** тим, що як значення, що залежить від заданого поверхнею шкіри імпедансу, використовують абсолютне значення імпедансу.
5. Спосіб за пп. 1-4, який **відрізняється** тим, що ділянку поверхні шкіри вводять в контакт зі щонайменше двома електричними провідниками або розміщують на попередньо заданій відстані від щонайменше двох електричних провідників, причому провідники електрично ізольовані один від іншого і розміщені один від іншого на відстані щонайменше 2 мм.